

DOCTRINAE CHRISTIAN.

tisq; uirib. ad gloriā nominis dei, tam uerbo quā factō seruituri, solidā cū ipsis in Christo ita cōmunionē testaturi.

XX. Conueniētes igitur singulis Dominicis diebus, post peccatorum in commune confessionem, & Psalmos aliquot, ab Ecclesia promiscua, uernacula lingua decantatos, habita & publica exhortatione, Euangeliique Christi prædicatione, demum precatione, pro magistratu & tota Ecclesia, memorata ratione, & fini, cum ijs, qui è fratribus sese ad id offerunt, pane & calice Domini, communicamus, commemorantes, ex Euangelistis, ut in nouissimacœna illa, Christus, cum porrecto pane & calice, simul donarit suis, suum corpus, & sanguinem, que in mortem mox pro insecredentibus erat traditus, ut expiatis ipsorum peccatis, æterni cum Deo fœderis gratiae essent participes, hortantes simul fratres, ut non dubitent ea Christi uerba & ad se pertinere, ut credant se, in æternam uitam, traditione corporis & sanguinis sui adscertos, ita fore, ut uere carne & sanguine Christi per fidem uescantur, æternū hinc uicturi.

XXI. Sic itaque uidemur nobis cœnam Christi, & recte docere, & cum fructu pietatis agitare, nihil disputantes, si uel in panem, repctitis uerbis Christi. Hoc est corpus &c. realiter corpus Christi transponatur, uel panis in ipsum, ut Thomistæ loquuntur, transubstantietur. Nam nihil suos iussit Christus, quam panem porrectum edere, & calicem bibere, atq; sui ita meminisse, facite hoc inquietabat, utiq; quod tum iussi ab eo faciebant (edebant autem, & bibebant